

Hilly Posthumus-Jippes Waar blijft de tijd

Iets meer dan 50 jaar geleden moest je als tiener, ik was toen 15, in de zomer ook op tijd thuis zijn op zaterdagavond. Ik om half negen, mijn vriendinnen om negen uur. Mijn ouders waren op visite bij mensen die aan de Monnikewijk woonden, wijzelf aan de Van Egmondstraat. Met een geleend strak rokje van mijn zus en naaldhakken, toen mode, op naar het centrum van het dorp.

Genietend van mijn vrijheid ging ik ook een keer om negen uur naar huis. O jee, in de verte zag ik mijn vader uit het huis, waar ze op visite waren, komen. Misse boel, ik rende over de tuin van de familie Dijkstra naar onze aangrenzende tuin, om maar eerder dan mijn vader in huis te zijn. Resultaat, een gescheurde rok, schoenen onder de modder. Naar boven gevluucht, onder de dekens braaf liggen wachten tot mijn vader gecontroleerd had of ik wel thuis was.

Gelukkig liep hij niet zo snel en trof mij heerlijk "slapend" aan.

Enschede, april 2018
Hilly Posthumus Jippes